

Lovforslag nr. L 220. Fremsat den 18. marts 1987 af ministeren for skatter og afgifter (Foighel)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. og lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (Kildeskat)

(Ophævelse i utide m.v. og efterbeskatning af fraflyttere m.v.)

§ 1

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 436 af 25. juni 1986, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2 og 3, affattes således:

»Stk. 2. Hvis forsikringens ejer, kontohaveren eller medlemmet af pensionskassen ikke er fuldt skattepligtig her til landet, kan den pågældende efter skriftlig aftale med forsikringsselskabet, pengeinstituttet m.v. eller pensionskassen samt arbejdsgiveren, såfremt denne bidrager til ordningen, vælge, at en ordning, der omfattes af § 2, nr. 4, eller §§ 5-13, henføres til beskatning efter § 50. Reglerne i § 50 gælder herefter for bidrag og præmier, der forfalder efter aftalens indgåelse, samt for beløb, der efter aftalens indgåelse indbetales på en rateopsparing eller opsparing i pensionsøjemed. Udbetalinger, der svarer til sådanne bidrag og præmier eller indbetalinger, er ligeledes omfattet af § 50.

Stk. 3. Hvis forsikringens ejer eller kontohaveren eller medlemmet af pensionskassen bliver fuldt skattepligtig her til landet, ophører valget efter stk. 2 at have virkning for præmier og bidrag, der forfalder, samt for beløb, der indbetales, efter den fulde skattepligts indtræden. Det samme gælder for udbetalinger, der svarer til sådanne præmier og bidrag eller indbetalinger.«.

2. I § 12, stk. 1, nr. 1, sidste pkt., indsættes efter »garantikapital«: », andelskassers beviser for indbetalt andelskapital«.

3. Efter § 19 indsættes:

»§ 19 A. Hvis en persons skattepligt efter kildeskatteovens § 1 ophører som følge af fraflytning til udlandet, skal personens skattepligtige indkomst for det år, hvori skattepligten ophører, og de 4 forudgående indkomstår (5-årsperioden) forhøjes efter reglerne i §§ 19 B og 19 C. Indkomsten forhøjes, når en arbejdsgiver inden for denne periode har forhøjet tilsagnet eller indbetalingerne vedrørende en pensionsordning med løbende udbetalinger, en rateforsikring eller en rateopsparing i pensionsøjemed, der som led i et ansættelsesforhold er oprettet for den pågældende person. 1. og 2. pkt. gælder også, når en person efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst bliver hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland.

§ 19 B. Hvis det i en pensionsaftale som nævnt i § 19 A er bestemt, at arbejdsgiverens årlige indbetalinger skal udgøre en vis procentdel af lønnen, skal indkomsten forhøjes, hvis den procentdel, der ifølge pensionsaftalen skulle indbetales ved udgangen af året 5 år forud for det år, hvori skattepligten ophører, er forhøjet i 5-årsperioden. Indkomsten

Min. f. Skat. og Afg.

Skd. 530-1003-750

Lovforslag. Folketingsåret 1986-87

291 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

12-3 L/SKAT43931R06X

forhøjes for det eller de indkomstår, hvori procentdelen er forhøjet. Forhøjelsen udgør forskellen mellem de indbetalte pensionsbidrag og et beløb, der svarer til de bidrag, der skulle indbetales, hvis procentdelen ikke var forhøjet.

Stk. 2. Hvis det i pensionsaftalen er bestemt, at arbejdsgiverens årlige indbetalinger skal udgøre et bestemt beløb, skal indkomsten forhøjes med den del af indbetalingerne, der overstiger det beløb, der ifølge pensionsaftalen skulle indbetales ved udgangen af året 5 år forud for det år, hvori skattepligten ophører. Indkomsten forhøjes for det eller de indkomstår, hvori pensionsindbetalingerne er forhøjet.

Stk. 3. Ved anvendelsen af reglerne i stk. 1 og 2 ses der bort fra de forhøjelser af pensionsindbetalingerne, der er aftalt forud for 5-årsperioden eller følger af kollektive aftaler. Der ses tilsvarende bort fra forhøjelser, der følger af vedtægtsændringer eller ændringer i pensionsregulativer, når ændringen omfatter mere end 10 personer.

Stk. 4. Er en person i løbet af 5-årsperioden blevet optaget i en pensionsordning som nævnt i stk. 1 eller 2, forhøjes indkomsten fra og med det indkomstår, hvori optagelsen er sket, med et beløb, der svarer til de årlige pensionsindbetalinger.

Stk. 5. Indkomsten forhøjes alene efter reglerne i stk. 1-4, i det omfang pensionsindbetalingerne overstiger 20 pct. af den samlede lønindtægt fra den pågældende arbejdsgiver. Til lønindtægten medregnes provision, tantieme eller lignende samt den skattepligtige værdi af naturalydelser m.v. Endvidere medregnes arbejdsgiverens pensionsindbetalinger.

Stk. 6. Beløb, der efter stk. 2-5 skal medregnes til den skattepligtige indkomst, forhøjes med et tillæg på 6 pct. for hvert år fra udløbet af det indkomstår, hvori beløbet skal medregnes, og indtil udløbet af det år, hvori skattepligten ophører.

§ 19 C. Hvis det i en pensionsaftale som nævnt i § 19 A er bestemt, at en arbejdstagers årlige pensionsydelse skal udgøre et bestemt beløb eller en bestemt procentdel af slutlønnen, skal indkomsten forhøjes, såfremt det faste beløb eller procentdelen af slutlønnen, der var fastsat i pensionsaftalen ved udgangen af året 5 år forud for det år, hvori

skattepligten ophører, er forhøjet i 5-årsperioden. Indkomsten forhøjes for det indkomstår, hvori det faste beløb eller procentdelen er forhøjet, med et beløb, der svarer til den kapitaliserede værdi af forhøjelsen af pensionstilsagnet. Den kapitaliserede værdi opgøres ved udgangen af det pågældende indkomstår og beregnes ud fra grundlagsrenten i den pensionskasse eller det forsikringsselskab, hvor ordningen er oprettet.

Stk. 2. Ved anvendelsen af reglerne i stk. 1 ses der bort fra forhøjelser af pensionstilsagnet, der er aftalt forud for 5-årsperioden eller følger af kollektive aftaler. Der ses tilsvarende bort fra forhøjelser, der følger af vedtægtsændringer eller ændringer i pensionsregulativer, når ændringen omfatter mere end 10 personer.

Stk. 3. Er en person i løbet af 5-årsperioden blevet optaget i en pensionsordning som nævnt i stk. 1, forhøjes indkomsten for det år, hvori optagelsen er sket, med et beløb, der svarer til den kapitaliserede værdi af pensionstilsagnet.

Stk. 4. Indkomsten forhøjes alene efter reglerne i stk. 1-3, i det omfang pensionstilsagnet i procent af slutlønnen overstiger 2 pct. gange det antal år, en person har været omfattet af pensionsaftalen.

Stk. 5. § 19 B, stk. 6, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte regler om, at pensionskasser og forsikringsselskaber m.v. skal medvirke ved opgørelsen af de beløb, der er nævnt i stk. 1 og 3.

§ 19 D. Hvis en person på noget tidspunkt inden for de seneste 5 år forud for skattepligtsophøret, jfr. §§ 19 A-19 C, har været hovedaktionær i et selskab, gælder reglerne i 3. og 4. pkt. for pensionsindbetalinger m.v. foretaget af dette selskab. Som hovedaktionær anses i denne forbindelse en person, der alene eller sammen med de i aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 3, nævnte personer eller selskaber m.v. ejer mindst 25 pct. af aktierne eller mere end 50 pct. af stemmewærdien i selskabet. Reglerne i §§ 19 A-19 C finder anvendelse for det år, hvori skattepligten ophører, og de 9 forudgående indkomstår (10-årsperioden). Udgangen af året 10 år forud for året, hvori skattepligten ophører, træ-

der i stedet for udgangen af året 5 år forud for det år, hvori skattepligten ophører.

Stk. 2. For personer, der på tidspunktet for skattepligtsophøret ejer anpartar i et anpartsselskab, finder stk. 1 tilsvarende anvendelse.

§ 19 E. Amtsskatteinspektoratet, i Københavns og Frederiksberg kommuner dog skattedirektoratet, kan helt eller delvis fritage for indkomstskattepligten efter §§ 19 A–19 D, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 2. Afgørelser efter stk. 1 kan påklages til Statsskattedirektoratet. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den skattepligtige. Statsskattedirektoratet kan dog se bort fra overskridelse af fristen, når omstændighederne taler derfor.

Stk. 3. Afgørelser efter stk. 2 kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed. «.

4. § 21 A, stk. 2 og 3, ophæves og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Indbetalinger, der i et indkomstår overstiger beløbsgrænsen i § 16, stk. 1, kan tilbagebetales eller udbetales, når særlige omstændigheder taler derfor. Tilbagebetaling eller udbetaling kan betinges af, at det tilbagebetalte beløb medtages ved opgørelsen af den skattepligtige formue fra og med det indkomstår, som tilbagebetalingen vedrører.

Stk. 3. Tilbagebetaling efter stk. 2 sker på begæring af ejeren af ordningen. Ansøgning om tilbagebetaling indgives til skatteforvaltningen i den kommune, hvor ejeren har bopæl. Kommunens afgørelse kan påklages til vedkommende amtsskatteinspektorat, hvis afgørelser kan indbringes for Statsskattedirektoratet. I Københavns og Frederiksberg kommuner kan kommunens afgørelse påklages til Statsskattedirektoratet.

Stk. 4. Afgørelser efter stk. 3 kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Stk. 5. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter nærmere regler om tilbagebetaling og udbetaling efter stk. 1–3.«.

5. I § 28, § 29, stk. 1, og § 30, stk. 1, ændres »tillægsskat efter reglerne i § 48« til: »indkomstskat efter reglerne i § 48 eller tillægsafgift efter reglerne i § 48 A«.

6. I § 32, stk. 1, indsættes efter »afgift«: »og eventuel tillægsafgift efter § 48 A«.

7. I § 40 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Skal der ud over afgiften betales indkomstskat efter § 48, gælder stk. 1 og 2 ikke. I disse tilfælde tilfalder afgiften staten, amtskommunen og kommunen efter de regler, der gælder for indkomstskatter og kirkelige afgifter.«.

8. I overskriften til kapitel 5 ændres »Tillægsskat« til: »Ophævelse i utide m.v.«.

9. § 48 affattes således:

»**§ 48.** Personer, der skal betale afgift efter §§ 28 eller 30 af en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed, samt personer, der skal betale afgift af en forsikring, der er omfattet af §§ 2, 5 eller 7, eller af en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed, skal, hvis de pågældende er fuldt skattepligtige her til landet på tidspunktet for afgiftspligtens indtræden, ud over afgiften betale indkomstskat efter stk. 2. Der betales dog ikke indkomstskat, når afgiftspligt indtræder efter § 29, stk. 2, eller efter at den tidligere ejer af forsikringen eller kontoen er afgang ved døden. Fuldt skattepligtige personer, som efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst er hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland, betaler heller ikke indkomstskat. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte regler om fritagelse for indkomstskat ved tilbagekøb i særlige tilfælde af en forsikring, der er omfattet af §§ 2, 5 eller 7.

Stk. 2. Det beløb, hvoraf der efter §§ 28–31, jf. §§ 33 A og 34, beregnes afgift med 40 pct. eller 35 pct., medregnes i den afgiftspligtiges skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori afgiftspligten er indtrådt.

Stk. 3. Den afgift, der er nævnt i stk. 2, fradrages i den afgiftspligtiges slutskat med tillæg af eventuel overført restskat m.v. for det i stk. 2 nævnte indkomstår. Afgiftsbeløb, der ikke kan rummes i den afgiftspligtiges slutskat som nævnt i 1. pkt., fradrages i slutskat m.v. for den afgiftspligtiges ægtefælle, forudsat at ægtefællerne er samlevende ved udgangen af indkomståret. Afgiftsbeløb, der ikke kan rummes i årets slutskat m.v., fremføres til fradrag i den beregnede slutskat m.v.

i de nærmest efterfølgende 5 indkomstår, idet reglen i 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Til sikring af skattekravet efter stk. 2 og 3 skal vedkommende forsikringsselskab, pengeinstitut m.v., ud over afgift efter § 38, stk. 1, tilbageholde en foreløbig skat, således at der i alt tilbageholdes 70 pct. af beløb, hvoraf der skal beregnes afgift med 40 pct. eller 35 pct. Den foreløbige skat skal indbetales til Statsskattedirektoratet inden den i § 38, stk. 1, nævnte tidsfrist sammen med afgiftsbeløbet. Den indkomstskattepligtige skal underrettes om indbetalingen. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte nærmere regler om administrationen af denne bestemmelse.

Stk. 5. Bestemmelserne i § 38, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse på det forsikringsselskab m.v., der skal tilbageholde og indbetale foreløbig skat i medfør af stk. 4.«.

10. Efter § 48 indsættes:

»§ 48 A. Personer, der skal betale afgift efter §§ 28 eller 30 af en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed, samt personer, der skal betale afgift af en forsikring, der er omfattet af §§ 2, 5 eller 7, eller af en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed, skal, hvis de pågældende ikke er fuldt skattepligtige her til landet på tidspunktet for afgiftspligtens indtræden, ud over afgiften betale en tillægsafgift efter stk. 2. Tillægsafgift efter 1. pkt. betales også af fuldt skattepligtige personer, som efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst er hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland. Der betales dog ikke tillægsafgift, når afgiftspligt indtræder efter § 29, stk. 2, eller efter at den tidligere ejer af forsikringen eller kontoen er afgået ved døden.

Stk. 2. Tillægsafgiften udgør 20 pct. af det beløb, hvoraf der efter §§ 28–31, jf. §§ 33 A og 34, beregnes afgift med 40 pct., og 25 pct. af det beløb, hvoraf der efter de samme bestemmelser beregnes afgift med 35 pct.

Stk. 3. Af tillægsafgiften tilfalder $\frac{1}{3}$ den kommune, som er berettiget til andel i afgiften, jf. § 40, stk. 1 og 2.

Stk. 4. Til sikring af tillægsafgiften efter stk. 2 skal vedkommende forsikringsselskab, pengeinstitut m.v., ud over afgift efter § 38, stk. 1, tilbageholde en foreløbig afgift, såle-

des at der i alt tilbageholdes 70 pct. af beløb, hvoraf der skal beregnes afgift med 40 pct. eller 35 pct. Den foreløbige afgift skal indbetales til Statsskattedirektoratet inden den i § 38, stk. 1, nævnte tidsfrist sammen med afgiftsbeløbet. Den tillægsafgiftspligtige skal underrettes om indbetalingen. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte nærmere regler om administrationen af denne bestemmelse.

Stk. 5. Bestemmelserne i § 38, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse på det forsikringsselskab m.v., der skal tilbageholde og indbetale foreløbig afgift i medfør af stk. 4.

Stk. 6. Den tillægsafgiftspligtige skal inden den 1. oktober i året efter afgiftspligtens indtræden have meddelelse om beregningen af tillægsafgiften. Beløb, der er tilbageholdt efter stk. 4, og som overstiger tillægsafgiften, skal inden den i 1. pkt. nævnte tidsfrist tilbagebetales den tillægsafgiftspligtige. Ved tilbagebetalingen ydes der den tillægsafgiftspligtige en godtgørelse på 6 pct. Godtgørelsen er ikke indkomstskattepligtig. Eventuelt for lidt erlagt tillægsafgift kan inddrives hos den tillægsafgiftspligtige efter lovgivningens almindelige regler om inddrivelse af skyldige skatter.

Stk. 7. Bestemmelserne i § 39 finder tilsvarende anvendelse ved klage over beregningen af tillægsafgiften. Ved klage til ligningskommissionen regnes 4 ugersfristen fra den dag, den tillægsafgiftspligtige har fået meddelelse om beregningen af tillægsafgiften.«.

11. I § 50, stk. 1, nr. 4, udgår: »og«, og efter nr. 4 indsættes som nyt nummer:

»5. rateopsparing eller opsparing i pensionsøjemed, der omfattes af kapitel 1, men som efter § 1, stk. 2, er valgt beskattet efter § 50, og«.

Nr. 5 bliver herefter nr. 6.

12. § 50, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Andre udbetalinger end nævnt i stk. 4, såsom udbetaling af kapitalforsikring eller opsparing ved ordningens udløb, udbetaling af tilbagekøbsværdi ved ophævelse af rente- eller kapitalforsikring, udbetaling ved ophævelse af en opsparing og udbetaling af bonus, medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. dog § 53 og § 56, stk. 2.«.

§ 2

I lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (Kildeskat), jf. lovbekendtgørelse nr. 676 af 1. oktober 1986, som ændret ved lov nr. 697 af 17. oktober 1986, foretages følgende ændringer:

1. I § 60, stk. 1, indsættes som *litra h) og i)*:
 - »h) Beløb som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 48, stk. 3.
 - i) Foreløbige skattebeløb som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 48, stk. 4.«.
2. I § 60, stk. 2, ændres »stk. 1, litra c), d), e) og f) til: »stk. 1, litra c)-i)«.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 1, nr. 1, 11 og 12, har virkning for ordninger, der på ikrafttrædelsesdagen eller senere vælges henført til beskatning ef-

ter § 50.

Stk. 3. § 1, nr. 3, har virkning, når skattepligten ophører den 18. marts 1987 eller senere.

Stk. 4. § 1, nr. 5, 7, 8 og 9, har virkning for ordninger, der ophæves i utide m.v. den 1. januar 1987 eller senere, jf. dog stk. 6.

Stk. 5. § 1, nr. 6 og 10, har virkning for ordninger, der ophæves i utide m.v. den 18. marts 1987 eller senere, jf. dog stk. 6.

Stk. 6. Reglen i § 1, nr. 9 og 10, hvorefter forsikringsselskabet, pengeinstituttet m.v. skal tilbageholde beløb til sikring af henholdsvis indkomstskattekravet og kravet på tillægsgift, har virkning for ordninger, der ophæves i utide m.v. på ikrafttrædelsesdagen eller senere.

Stk. 7. § 2 har virkning fra og med den 1. januar 1987.

Stk. 8. I bekendtgørelse nr. 75 af 16. marts 1972 om fritagelse for tillægsskat ophæves § 1, stk. 1, nr. 2, med virkning fra og med den 18. marts 1987.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets formål

Lovforslaget er et led i aftalen af 19. juni 1985 mellem regeringspartierne (Det Konservative Folkeparti, Venstre, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti), Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre om en skattereform. Det er her nævnt, at der skal gennemføres regler, der modvirker skatteflugt.

a. For fuldt skattepligtige personer, der overdrager, belåner eller ophæver en pensionsordning i utide, er der den 10. december 1986 i lovforslag nr. L 129 fremsat forslag om at afskaffe den særlige tillægsskatteberegning og erstatte den med en egentlig indkomstbeskatning af det beløb, der høves i utide m.v. De omtalte regler i L 129 har nær tilknytning til de regler, der skal modvirke skatteflugt. L 129 er derfor indarbejdet i det foreliggende lovforslag, jf. § 1, nr. 5, 7, 8 og 9.

b. For at modvirke skatteflugt foreslås det, at begrænset skattepligtige og ikke skattepligtige personer, der ophæver en pensionsordning i utide m.v., skal betale en særlig tillægsafgift, jf. § 1, nr. 6 og 10.

c. For at modvirke skatteflugt foreslås det endvidere, at der for pensionsordninger oprettet i ansættelsesforhold indføres efterbeskatning af indbetalinger m.v. af en ekstraordinær størrelse, der er foretaget i årene forud for fraflytning til udlandet, jf. § 1, nr. 3.

d. Det foreslås, at der skal være adgang til, at rateopsparing og opsparing i pensionsøjemed, der er omfattet af pensionsbeskatningslovens §§ 11 A, 12 og 13, kan henføres til beskatning efter pensionsbeskatningslovens § 50, når kontohaveren ikke er fuldt skattepligtig her til landet, jf. § 1, nr. 1, 11 og 12.

e. Det foreslås endelig, at der skal være adgang til, at kapitalpensions- og rateopsparingsmidler kan anbringes i beviser for indbetalt andelskapital i en andelskasse, jf. § 1, nr. 2. Forslaget er en del af L 129.

2. Ophævelse i utide m.v. for fuldt skattepligtige personer

a. Gældende regler

Efter de gældende regler i pensionsbeskatningsloven skal der i tilfælde, hvor en pensionsordning overdrages, belånes eller ophæves i utide, betales en afgift. Denne afgift udgør 35 pct. for udbetalinger, der hidrører fra indbetalinger og rentetilskrivning m.v., der forfaldt i tiden 1. januar 1972-31. december 1979, og 40 pct. for udbetalinger, der vedrører tiden efter den 31. december 1979.

I medfør af pensionsbeskatningslovens § 48 skal personer, der på tidspunktet for afgiftspligtens indtræden er fuldt skattepligtige her til landet, endvidere betale tillægsskat af de udbetalinger, hvoraf der er beregnet afgift med 35 pct. eller 40 pct.

Reglerne om tillægsskat medfører normalt, at den ophævede pensionsordning bliver undergivet en samlet beskatning, der svarer til indkomstskat til stat, amtskommune og kommune i det pågældende indkomstår. Dette opnås ved, at den afgiftspligtiges skattepligtige indkomst forhøjes med det beløb, hvoraf der er beregnet afgift. Den til indkomstforhøjelsen svarende forhøjelse af indkomstskatten nedsættes med afgiften, og det resterende beløb udgør tillægsskatten.

Den nævnte forhøjelse af den skattepligtige indkomst indgår alene som led i beregningen af tillægsskatten. Der er således ikke tale om en egentlig forhøjelse af den skattepligtige indkomst. Hvis denne er negativ, finder de sædvanlige regler vedrørende negativ indkomst derfor anvendelse.

Skattepligtige med negativ indkomst kan som følge heraf benytte et underskud to gange. Dels til modregning ved tillægsskatteberegningen, således at der ikke skal betales tillægsskat, dels til fremfør-

sel af den negative indkomst til de efterfølgende 5 indkomstår.

Afgiften skal dog erlægges uanset indkomstforholdene, dvs. selv om den skattepligtige indkomst udviser underskud.

b. Forslagets indhold

For fuldt skattepligtige går lovforslaget ud på at erstatte tillægsskatteberegningen med en almindelig indkomstbeskatning af det beløb, hvoraf der beregnes afgift med 35 pct. eller 40 pct., når en pensionsordning overdrages, belånes eller ophæves i utide.

Det afgiftspligtige beløb skal efter forslaget på sædvanlig vis medregnes til den afgiftspligtiges skattepligtige indkomst (personlig indkomst) for det indkomstår, hvori ordningen hæves m.v. Afgiften på 35 pct. eller 40 pct. opkræves fortsat, men fradrages i den afgiftspligtiges slutskat.

For fuldt skattepligtige personer med positiv skattepligtig indkomst, der ophæver en ordning i utide m.v., medfører forslaget ingen væsentlige ændringer.

For fuldt skattepligtige personer med negativ skattepligtig indkomst vil forslaget medføre, at den negative indkomst vil blive reduceret med det afgiftspligtige beløb. Det er dette reducerede underskud, som kan fremføres til de efterfølgende 5 indkomstår. Et underskud kan herved kun benyttes én gang.

Afgiften skal betales, selv om den afgiftspligtiges skattepligtige indkomst er negativ.

Da den afgiftspligtige ikke både skal betale afgiften på 35 pct. eller 40 pct. og samtidig få sit underskud reduceret, foreslås det, at overskydende afgift kan modregnes i den afgiftspligtiges eller ægtefællens slutskat for de efterfølgende 5 indkomstår. Eventuel overskydende afgift kan derimod ikke udbetales kontant.

3. Ophævelse i utide m.v. for begrænset skattepligtige og ikke skattepligtige

a. Gældende regler

Efter de gældende regler skal begrænset skattepligtige og ikke skattepligtige personer ikke betale tillægsskat, men kun afgift efter pensionsbeskatningsloven, når en pensionsordning belånes, overdrages eller ophæves i utide. Denne afgift kan ikke kræves tilbagebetalt eller lempet med henvisning til de dobbeltbeskatningsoverenskomster, som Danmark har indgået, idet bestemmelserne heri ikke omfatter sådanne afgifter. Dobbeltbeskatningsoverenskomsterne medfører derimod normalt,

at sumudbetalinger, f.eks. ved ophævelse af en pensionsordning i utide m.v., kun kan indkomstbeskattes i bopælslandet.

b. Forslagets indhold

For begrænset skattepligtige og ikke skattepligtige personer vil en indkomstbeskatning af det beløb, der er hævet i utide m.v., ofte ikke være mulig, idet dobbeltbeskatningsoverenskomsterne som nævnt ovenfor kan udelukke dette. Forslaget går derfor ud på, at begrænset skattepligtige og ikke skattepligtige personer ud over afgiften på 35 pct. eller 40 pct. skal betale en særlig tillægsafgift, når en dansk pensionsordning ophæves i utide m.v.

Det foreslås, at denne tillægsafgift skal udgøre 20 pct. af beløb, hvoraf der skal svares afgift med 40 pct., og 25 pct. af beløb, hvoraf der skal svares afgift med 35 pct. Det samlede afgiftstilsvaret vil således for begrænset skattepligtige og ikke skattepligtige, der ophæver en dansk pensionsordning i utide m.v., udgøre 60 pct. Tillægsafgiften lagt sammen med afgiften kommer således tilnærmelsesvis til at svare til den beskatning, der finder sted, når fuldt skattepligtige ophæver en dansk pensionsordning.

4. Efterbeskatning af særligt store indbetalinger m.v. til pensionsordninger oprettet i ansættelsesforhold

a. Gældende regler

Efter de gældende regler er der fuld fradragsret for indbetalinger til privattegnede pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit I.

Fradragsretten for privattegnede ordninger med løbende eller ratevise udbetalinger er dog undergivet visse begrænsninger. Fradragene skal således fordeles over 10 år, hvis præmiebetalingsperioden er mindre end 10 år. Kapitalindskud til private pensionsordninger med løbende eller ratevise udbetalinger skal ligeledes fordeles over 10 år. Der kan dog altid fradrages op til 25.000 kr. årligt.

Hvis pensionsoppareren har aftalt en indbetalingsperiode på mindst 10 år og ikke overholder indbetalingsforløbet, har den pågældende fået for store fradrag. De for store fradrag efterbeskattes i fradragsårene med tillæg af 6 pct. pr. år. Skatteyderen kan dog vælge helt at ophæve sin ordning afgiftsfrit mod efterbeskatning af alle fradrag inkl. tillæg.

Forhøjes præmieindbetalingen, anses forhøjelsen for en ny ordning, som også er omfattet af fordelingsreglen og efterbeskatningsbestemmelserne. Pristalsregulering af indbetalingerne kan dog altid fradrages i forfaldsåret.

En person, der har foretaget store indbetalinger på en privat pensionsordning med løbende eller ratevise udbetalinger, vil således blive efterbeskattet, hvis denne person få år efter indbetalingernes påbegyndelse fraflytter Danmark og som konsekvens heraf ophører med at indbetale på ordningen.

For ordninger, hvor bidragene indbetales af arbejdsgiveren, er der ikke fradragsret, idet disse bidrag ikke skal medregnes ved opgørelsen af arbejdstagerens skattepligtige indkomst (bortseelsesretten).

For arbejdsgiverfinansierede ordninger findes der ikke tilsvarende regler, som gælder for privattegnede ordninger, om fordeling af fradragsretten (bortseelsesretten) og efterbeskatning. Der er heller ingen begrænsninger for kapitalindskud og lignende til disse ordninger.

b. Forslagets indhold

Forslaget går ud på at indføre efterbeskatningsregler for ordninger, hvor indbetalingerne foretages af arbejdsgiveren. De ordninger, der foreslås omfattet af efterbeskatningsreglerne, er pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer og rateopsparing i pensionsøjemed.

Det foreslås, at efterbeskatning skal foretages for det år, hvori skattepligten ophører, og de sidste 4 år forud herfor (5-årsperioden), og at kun ekstraordinære forhøjelser af indbetalingerne efterbeskattes. For hovedaktionærer skal der dog ske efterbeskatning for det år, hvori skattepligten ophører, og de sidste 9 år forud herfor (10-årsperioden).

Der skal efter forslaget ske efterbeskatning i alle tilfælde, hvor indbetalingerne i de anførte perioder er forhøjet ekstraordinært. Forslaget omfatter således de tilfælde, hvor arbejdstageren overgår til pensionering i forbindelse med fraflytning til udlandet og de tilfælde, hvor pensionsordningen ophæves ved fraflytning, eventuelt mod udbetaling af udtrædelsesgodtgørelse.

Efterbeskatningen omfatter også de tilfælde, hvor arbejdstageren ved fraflytning overgår til hvilende medlemskab eller får en forsikring omskrevet til fripolice.

En person, der fraflytter Danmark i forbindelse med opnåelse af pensionsalder, er begrænset skattepligtig af udbetalinger fra en pensionsordning med løbende udbetalinger. Danmark vil imidlertid ofte i henhold til de indgåede dobbeltbeskatningsoverenskomster være afskåret fra at beskatte udbetalinger fra pensionsordninger med løbende udbe-

talinger, når der sker fraflytning, også selv om der ikke sker nogen beskatning i tilflytningslandet.

Efter lovforslaget skal der også ske efterbeskatning ved fraflytning, selvom Danmark fortsat kan beskatte de løbende pensionsudbetalinger, enten fordi der ikke er indgået nogen dobbeltbeskatningsoverenskomst med tilflytningslandet, eller fordi dobbeltbeskatningsoverenskomsten giver ret til kildebeskatning. Der vil dog i disse tilfælde kunne søges om dispensation fra efterbeskatningsreglerne.

For pensionsordninger, hvor pensionsbidraget udgør en procentdel af lønnen eller et fast beløb, skal forhøjelser af indbetalingerne i 5-årsperioden eller 10-årsperioden efter forslaget anses for ekstraordinære, hvis indbetalingerne i det enkelte år overstiger 20 pct. af arbejdstagerens lønindtægt, og forhøjelserne af procentdelen eller det faste beløb ikke er aftalt forud for de nævnte perioder eller følger af kollektive aftaler og vedtægtsændringer. Til lønindtægten medregnes provision, tantieme eller lignende samt den skattepligtige værdi af naturalydelse m.v. Endvidere medregnes arbejdsgiverens pensionsindbetalinger.

Arbejdsgiverindbetalinger, der overstiger denne grænse, efterbeskattes i de år, hvor de for store indbetalinger er foretaget. Det er hver enkelt arbejdsgivers pensionsindbetalinger, der skal overholde 20 pct.s grænsen. Har en lønmodtager flere arbejdsgivere, er der således ikke adgang til at sammenlægge lønindtægten, før det afgøres, om arbejdsgiverens pensionsindbetalinger overstiger 20 pct.s grænse.

For pensionsordninger, hvor det i pensionsaftalen er bestemt, at arbejdstagerens årlige pensionsydelse skal udgøre et bestemt beløb eller en bestemt procentdel af arbejdstagerens slutløn (tilsagnsordninger), foreslås det, at ekstraordinære forhøjelser af pensionstilsagnet i 5-årsperioden eller 10-årsperioden skal medføre, at arbejdstagerens indkomst skal forhøjes for det år, hvor tilsagnet er forhøjet.

Tilsagnsordninger kan være oprettet i et forsikringsselskab og vil da være tarifmæssigt opbygget, dvs. med faste finansieringsbidrag beregnet ud fra det enkelte medlems forhold.

Tilsagnsordninger kan også være oprettet i en firmapensionskasse og kan da være konstrueret som en ikke tarifmæssig ordning, således at pensionsbidraget er relativt vilkårligt sat. Hvis der i en sådan pensionskasse opstår et finansieringsbehov, vil dette ofte blive dækket ved et samlet arbejdsgivertilskud. Indbetalingen kan derfor ikke henføres til et bestemt medlem af pensionskassen.

For tilsagnsordninger foreslås det derfor, at det beløb, hvormed den skattepligtige indkomst skal forhøjes, hvis der sker en ekstraordinær forhøjelse af pensionstilsagnet, skal udgøre den kapitaliserede værdi af den stedfundne forhøjelse af pensionstilsagnet. Kapitaliseringen skal foretages ud fra pensionskassens eller forsikringselskabets grundlagsrente. Forhøjelsen foretages for det år, hvor pensionstilsagnet er forhøjet.

Det foreslås, at der ses bort fra forhøjelser, der er aftalt forud for 5-årsperioden eller 10-årsperioden. For tilsagnsordninger er det ikke ualmindeligt, at pensionstilsagnet vokser med arbejdstagerens anciennitet, lønudvikling og alder.

Det foreslås endvidere, at der ses bort fra forhøjelser af pensionstilsagnet, der følger af kollektive aftaler og vedtægtsændringer.

Endelig skal der efter forslaget kun foretages efterbeskatning, i det omfang pensionstilsagnet i procent af slutlønnen overstiger 2 pct. gange det antal år, arbejdstageren har været omfattet af pensionsaftalen. Reglen må ses i sammenhæng med 20 pct.s grænsen, der er nævnt ovenfor.

De beløb, der efter de foran nævnte regler skal medregnes i arbejdstagerens skattepligtige indkomst, skal efter forslaget forhøjes med et tillæg på 6 pct. for hvert år fra udløbet af de indkomstår, hvori beløbene skal medregnes, og indtil udløbet af det år, hvori skattepligten ophører. Beløbene er personlig indkomst.

5. Ændring af reglerne om hvilke ordninger der kan henføres til beskatning efter pensionsbeskatningslovens § 50

a. Gældende regler

Efter de gældende regler er det kun forsikrings- og pensionskasseordninger omfattet af kapitel 1 i pensionsbeskatningsloven, der kan henføres til beskatning efter § 50.

Opsparingsordninger omfattet af §§ 11 A, 12 og 13 i pensionsbeskatningsloven kan derimod ikke henføres til § 50.

For forsikrings- og pensionskasseordninger er det en forudsætning for, at ordningen kan henføres til § 50, at ejeren af ordningen eller medlemmet af pensionskassen ikke er fuldt skattepligtig her til landet og derved ikke har mulighed for ved indkomstopgørelsen at fratække præmier m.v.

Når en ordning vælges henført til beskatning efter § 50, medfører dette, at præmien ikke kan fradrages, at indkomstbeskatningen af løbende livsbetingede udbetalinger begrænses, og at andre udbetalinger bliver skatte- og afgiftsfrie.

Hvis en forsikrings- eller pensionskasseordning vælges beskattet efter § 50, gælder reglerne i denne bestemmelse for bidrag og præmier, der forfalder, efter at der er truffet aftale om, at ordningen skal henføres til § 50, samt for udbetalinger, der svarer til sådanne bidrag og præmier.

b. Forslagets indhold

Lovforslaget går ud på, at der tilvejebringes adgang til, at opsparing i pensionsøjemed (kapitalpension) og rateopsparing i pensionsøjemed også skal kunne henføres til § 50, forudsat at kontoens ejer ikke er fuldt skattepligtig her til landet.

Forslaget skal gøre det muligt at fortsætte de nævnte opsparingsordninger efter fraflytning til udlandet. Den manglende fradragsret for indbetalinger efter fraflytning vil ellers normalt medføre, at opsparingen vil ophøre.

Forslaget indebærer, at det herefter kun er tjenestemandspensioner, statsunderstøttede pensionsordninger, ATP og indeksordninger, der efter deres art ikke kan henføres under § 50.

6. Eventuel anbringelse af kapitalpensions- og rateopsparingsmidler i andelskapital

Lovforslaget tilsigter samtidig at tilvejebringe adgang til, at midler vedrørende opsparing i pensionsøjemed (kapitalpensionsmidler) og rateopsparing i pensionsøjemed, der for 50 pct.'s vedkommende kan anbringes i aktier, konvertible obligationer, investeringsbeviser og sparekassernes beviser for garantikapital, også skal kunne anbringes i beviser for indbetalt andelskapital i en andelskasse.

Den foreslåede ligestilling af aktier og sparekassers og andelskassers beviser for henholdsvis garantikapital og indbetalt andelskapital er fundet rimelig, efter at andelskasserne ved lov nr. 154 af 24. april 1985 om ændring af bank- og sparekasseloven i det alt væsentlige i relation til tilsynslovgivningen er blevet sidestillet med banker og sparekasser som pengeinstitutter.

7. Forslagets provenumæssige og administrative konsekvenser

Forslaget om at erstatte tillægsskatteberegningen for fuldt skattepligtige personer med en almindelig indkomstbeskatning af beløb, der udbetales, når pensionsordninger ophæves i utide m.v., vil medføre en forøgelse af beskatningsgrundlaget, da underskud ikke længere både kan modregnes i tillægsskattepligtige beløb og i almindelig skattepligtig indkomst. Det må imidlertid antages at merpro-

venuet af forslaget vil være af meget begrænset størrelse.

Forslaget om en særlig tillægsafgift for begrænset skattepligtige og ikke skattepligtige personer vil medføre et merprovenu.

Ligeledes vil forslaget om efterbeskatning af særligt store indbetalinger på arbejdsgiverfinansierede pensionsordninger i de seneste år før fraflytning medføre et vist merprovenu.

Forslaget om udvidet adgang til beskatning efter pensionsbeskatningslovens § 50 må ligeledes antages at medføre et merprovenu, da det vil gøre det muligt at fortsætte opsparingen i danske pensionsordninger efter fraflytning til udlandet. Opsparingen vil blive undergivet dansk realrenteafgift.

Den samlede virkning af lovforslaget vil blive et merprovenu, som det dog ikke er muligt nærmere at angive størrelsen af.

Forslaget om en særlig tillægsafgift for begrænset skattepligtige og ikke skattepligtige personer vil medføre en vis administrativ merbelastning.

Forslaget om efterbeskatning af ekstraordinært store pensionsindbetalinger vil ligeledes medføre en vis administrativ merbelastning bl.a. i forbindelse med dispensationsreglen. Merarbejdet påregnes udført inden for de nuværende rammer.

De øvrige dele af forslaget forventes ikke at have mærkbare administrative konsekvenser.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at der skal være adgang til, at opsparing i pensionsejemed (kapitalpension) og rateopsparing i pensionsejemed, jf. §§ 11 A, 12 og 13, kan henføres til beskatning efter § 50, når kontoens ejer ikke er fuldt skattepligtig her til landet.

Efter den gældende § 50 er det kun forsikrings- og pensionskasseordninger omfattet af kapitel 1 i pensionsbeskatningsloven, der kan henføres til beskatning efter § 50.

Når en pensionsordning vælges henført til beskatning efter lovens § 50, er der ikke længere fradragsret for indbetalingerne til ordningen efter reglerne i lovens afsnit I. Der var tidligere fradragsret for indbetalingerne inden for 2.000 kr.s fradraget, men dette fradrag er bortfaldet med virkning fra og med indkomståret 1987.

Ved at vælge en pensionsordning henført til beskatning efter lovens § 50 opnås en begrænsning af beskatningen af udbetalingerne. Løbende livsbetingsede udbetalinger skal således kun indkomstbe-

skattes, for så vidt angår 70 pct. af udbetalingerne, og kapitaludbetalinger, herunder rateudbetalinger fra rateforsikringer, er skatte- og afgiftsfrie. Den reducerede indkomstbeskatning af løbende ydelser og skatte- og afgiftsfritagelsen for kapitaludbetalinger gælder dog kun for den del af udbetalingerne, som hidrører fra præmier, bidrag og indbetalinger, der forfalder henholdsvis indbetales i de indkomstår, hvor ordningen er valgt beskattet efter lovens § 50.

Det er kun personer, der ikke er fuldt skattepligtige her til landet, der har mulighed for at vælge en pensionsordning henført til beskatning efter § 50. Det skyldes, at personer, der ikke er fuldt skattepligtige, ikke har adgang til at fratække præmier m.v.

Til nr. 2

Efter bestemmelsen vil der være tilvejebragt adgang til, at midler vedrørende opsparing i pensionsejemed (kapitalpensionsmidler) og rateopsparing i pensionsejemed ikke blot som hidtil kan anbringes i aktier, konvertible obligationer, investeringsbeviser og sparekassernes beviser for garantikapital, men også i andelskassers beviser for indbetalt andelskapital.

Det er tanken, at der ved bekendtgørelse skal stilles særlige vilkår for anbringelse af pensionsmidler i andelskassers beviser for indbetalt andelskapital.

Det vil i lighed med kravene til sparekassernes beviser for garantikapital blive krævet, at beviserne er omsættelige.

Til nr. 3

Efter den foreslåede bestemmelse indføres der for visse ordninger, hvor indbetalingerne foretages af arbejdsgiveren, efterbeskatningsregler i forbindelse med ophør af den fulde skattepligt ved fraflytning til udlandet.

Med ophør af den fulde skattepligt som følge af fraflytning sidestilles, at en person efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst bliver hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland. Denne regel finder anvendelse i de tilfælde, hvor en person både anses for fuldt skattepligtig her til landet og i en fremmed stat.

De ordninger, der foreslås omfattet af efterbeskatningsreglerne, er pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer og rateopsparing i pensionsejemed.

For kapitalforsikring og opsparing i pensionsejemed kan der ikke indskydes mere end 25.000

kr. pr. år, og indeksordninger kan ikke mere tegnes. Derfor omfatter lovforslaget ikke disse ordninger.

Det foreslås, at efterbeskatningen også skal omfatte fratrådte arbejdstagere, der er udtrådt af arbejdsgiverordningen mod udbetaling af en udtrædelsesgodtgørelse. Reglerne skal også omfatte tidligere arbejdstagere, der er gået på pension, samt arbejdstagere, der er blevet hvilende medlemmer af en pensionskasse eller har fået en forsikring omskrevet til fripolice. Efterbeskatningsreglerne vil dog for disse kun omfatte de år indenfor 5-årsperioden eller 10-årsperioden, hvor der af arbejdsgiveren er foretaget pensionsindbetalinger.

Efterbeskatningsreglerne omfatter ikke tidligere medarbejdere, der får udbetalt invalidepension.

Den foreslåede § 19 B, stk. 1-4, fastsætter de nærmere regler for efterbeskatning af arbejdsgiverindbetalinger til ordninger, hvor det i pensionsaftalen er bestemt, at arbejdsgiverens årlige indbetalinger skal udgøre en vis procentdel af lønnen eller et bestemt beløb. Bestemmelsen omfatter kun tarifmæssigt opbyggede ordninger. Arbejdsgiverens pensionsindbetalinger omfatter både bidrag, der i pensionsaftalen er betegnet som arbejdsgiverbidrag, og bidrag der er betegnet som arbejdstagerbidrag eller medarbejderbidrag m.v.

Det er kun, hvis der er sket ekstraordinære stigninger i pensionsindbetalingerne i forhold til de pensionsindbetalinger, der fandt sted i året 5 år forud for skattepligtsophøret, at der efter forslaget skal ske efterbeskatning. Der ses bort fra stigninger, der var aftalt forud for 5-årsperioden eller følger af kollektive aftaler. Der ses tilsvarende bort fra forhøjelser, der følger af vedtægtsændringer eller ændringer i pensionsregulativer, når ændringen omfatter mere end 10 personer.

Året 5 år forud for det år, hvori skattepligten ophører, anvendes således som sammenligningsår.

Efter den foreslåede § 19 B, stk. 5, skal pensionsindbetalingerne overstige 20 pct. af bruttolønnen, før der skal ske efterbeskatning. Det er kun beløb, der overstiger 20 pct.s grænsen, der skal efterbeskattes.

Hvis pensionsordningen er indgået indenfor 5-årsperioden, er der intet sammenligningsår, og indbetalinger, der overstiger den i den foreslåede § 19 B, stk. 5, angivne grænse på 20 pct. af bruttolønnen, skal derfor altid efterbeskattes.

Efter den foreslåede § 19 B, stk. 6, skal beløb, der skal efterbeskattes, forhøjes med et tillæg på 6 pct. for hvert år fra udløbet af det indkomstår, hvori beløbet skal medregnes, og indtil udløbet af fraflytningsåret. De 6 pct. er ikke en rentebereg-

ning, men et tillæg til den skattepligtige indkomst. Tillægget skal som den øvrige del af forhøjelsen medregnes i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvor forhøjelsen af pensionsindbetalingen udløser efterbeskatning. Tillægget og den øvrige del af forhøjelsen er personlig indkomst, jf. personskattelovens §§ 3 og 4.

Den foreslåede § 19 C, stk. 1, fastsætter de nærmere regler for efterbeskatning af tilsagnsordninger. Den foreslåede bestemmelse gælder for alle tilsagnsordninger, uanset om de er tarifmæssigt opbygget, og uanset om arbejdsgiverindbetalingerne eventuelt udgør en procentdel af lønnen. Det er kun ekstraordinære forhøjelser af pensionstilsagnet i forhold til tilsagnet 5 år forud for skattepligtsophøret, der medfører efterbeskatning. Der ses således efter den foreslåede § 19 C, stk. 2, bort fra stigninger, der er aftalt forud for 5-årsperioden eller følger af kollektive aftaler. Der ses tilsvarende bort fra forhøjelser, der følger af vedtægtsændringer eller ændringer i pensionsregulativer, når ændringen omfatter mere end 10 personer.

Efterbeskatning skal efter forslaget ske ved, at indkomsten for det år, hvor den ekstraordinære forhøjelse af tilsagnet er sket, forhøjes med et beløb, der svarer til den kapitaliserede værdi af forhøjelsen af pensionstilsagnet. Den kapitaliserede værdi opgøres ved udgangen af beskatningsåret og beregnes ud fra pensionskassens eller forsikrings-selskabets grundlagsrente.

Efter den foreslåede § 19 C, stk. 4, skal indkomsten kun forhøjes, i det omfang det forhøjede pensionstilsagn i procent af slutlønnen overstiger 2 pct. gange det antal år, arbejdstageren har været omfattet af pensionsaftalen. Det er kun tilsagn, der overstiger denne grænse, der skal efterbeskattes.

Hvis tilsagnsordningen er indgået indenfor 5-årsperioden, er der intet sammenligningsår. Tilsagn, der overstiger den i § 19 C, stk. 4, angivne grænse, skal derfor efter den foreslåede § 19 C, stk. 3, altid efterbeskattes.

Der er i § 19 D foreslået en skærpelse af reglerne i §§ 19 A-19 C for hovedaktionærer. Hvis pensionsindbetalingerne eller pensionstilsagnet stammer fra et selskab, som fraflytteren på noget tidspunkt inden for de seneste 5 år forud for skattepligtsophøret har været hovedaktionær i, udvides reglerne om efterbeskatning m.v. til at gælde for det år, hvori skattepligten ophører, og de 9 forudgående indkomstår (10-årsperioden). Bortset fra forlængelsen af den periode, hvori efterbeskatning m.v. skal finde sted, er reglerne for hovedaktionærer de samme som for andre arbejdstagere.

Som hovedaktionærer anses i denne forbindelse personer, der ved fraflytningen alene eller sammen med de i aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 3, nævnte personer eller selskaber m.v. ejer mindst 25 pct. af aktiekapitalen eller råder over mere end 50 pct. af den samlede stemmeværdi i selskabet.

De personer, der er omfattet af den foreslåede regel for hovedaktionærer, svarer til de personer, der er skattepligtige af fortjeneste ved salg af aktier efter aktieavancebeskatningslovens § 4.

Efter den foreslåede § 19 E, stk. 1, skal amtskatteinspektoraterne (skattedirektoraterne) kunne fritage helt eller delvis for indkomstskattepligten efter §§ 19 A-19 D. Fritagelse skal kun kunne meddeles i særlige tilfælde.

De tilfælde, hvor der skal kunne meddeles fritagelse, er situationer, hvor den skattepligtige ikke opnår nogen fordel af de ekstraordinært forhøjede indbetalinger. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis der sker varig fraflytning, men Danmark fortsat har beskatningsretten til løbende pensionsudbetalinger.

Efter den foreslåede § 19 C indkomstbeskattes værdien af de ekstraordinært forhøjede pensions-tilsagn. Udtræder arbejdstageren af ordningen før pensionering, er der imidlertid ikke altid nogen direkte sammenhæng mellem størrelsen af udtrædelsesgodtgørelsen og de pensionsrettigheder, som den pågældende går glip af ved udtræden. I sådanne tilfælde, hvor det forhøjede pensionstilsagn ikke opretholdes på grund af udtræden, vil der også være grundlag for at meddele fritagelse.

I tilfælde, hvor der indenfor 5-årsperioden sker skift fra en arbejdsgiverordning til en anden, skal der ligeledes kunne meddeles fritagelse. Det skyldes, at disse tilfælde er omfattet af de foreslåede regler i §§ 19 B og 19 C om arbejdstagere, der indenfor 5-årsperioden er optaget i en arbejdsgiverfinansieret pensionsordning.

Endelig skal der også kunne meddeles fritagelse fra indkomstskattepligten efter §§ 19 A-19 D i andre særlige tilfælde, f.eks. i tilfælde af udstationering eller lignende.

Efter den foreslåede § 19 E, stk. 2, skal amtskatteinspektoraternes (skattedirektoraternes) afgørelser kunne påklages til Statsskattedirektoratet.

Efter den foreslåede § 19 E, stk. 3, kan Statsskattedirektoratets afgørelse ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Til nr. 4

Ved lov nr. 148 af 19. marts 1986 blev der i pensionsbeskatningslovens § 21 A, stk. 3, indsat en bestemmelse om, at der efter ansøgning kan foreta-

ges tilbagebetaling af beløb over 25.000 kr., der er indsat på en kapitalpensionsordning. Efter bestemmelsen kan ministeren fastsætte særlige vilkår for tilbagebetalingen eller udbetalingen.

I bekendtgørelse nr. 732 af 17. oktober 1986 om beskatningen af pensionsordninger m.v. er der kun fastsat et vilkår for tilbagebetalingen. Det bestemmes således i bekendtgørelsens § 25, stk. 2, at tilbagebetalingen kan betinges af, at det for meget indbetalte beløb medtages ved opgørelsen af den skattepligtige formue fra og med det indkomstår, som tilbagebetalingen vedrører. Det er fundet hensigtsmæssigt, at vilkåret indsættes i loven. Vilket er derfor indsat i den foreslåede bestemmelse til pensionsbeskatningslovens § 21 A, stk. 2.

Tilbagebetaling skal ske efter ansøgning til skatteforvaltningen i den kommune, hvor ordningens ejer har bopæl. Efter de foreslåede bestemmelser i § 21 A, stk. 3 og 4, kan afslag på ansøgninger om tilbagebetaling ikke indbringes for højere administrativ myndighed end Statsskattedirektoratet.

Til nr. 5-6

Der er tale om konsekvensændringer.

Til nr. 7

Efter de gældende bestemmelser i § 40 tilfalder $\frac{1}{3}$ af afgiften kommunen og $\frac{2}{3}$ staten.

Efter forslaget indsættes der et nyt stk. 3, hvorefter denne regel ikke skal gælde i de tilfælde, hvor der også skal betales indkomstskat efter § 48.

Efter forslaget skal afgiften i disse tilfælde tilfalde stat, amtskommune og kommune efter de regler, der gælder for indkomstskatter og kirkelige afgifter. Der skal kun foretages en samlet fordeling af afgift og slutskat mellem stat, amtskommune og kommune. Afgiften skal ikke fordeles særskilt.

Den foreslåede ændring er nødvendig, idet afgiften efter forslaget modregnes i den beregnede indkomstskat for den afgiftspligtige eller dennes ægtefælle, eller eventuelt fremføres i de nærmest efterfølgende 5 indkomstår.

Til nr. 8

Der er tale om en konsekvensændring.

Til nr. 9

Den foreslåede § 48 indeholder de nærmere regler for den indkomstbeskatning, der efter forslaget skal erstatte den hidtidige tillægsskatteberegning.

Det er kun personer, der er fuldt skattepligtige her til landet på tidspunktet for afgiftspligtens ind-

træden, der efter den foreslåede § 48, stk. 1, vil blive omfattet af indkomstsbeskatningen. Det svarer til den personkreds, der er omfattet af de gældende tillægsskatteregler.

Det kan forekomme, at en person er fuldt skattepligtig både til Danmark og en fremmed stat, Færøerne eller Grønland. Det er tilfældet, hvis personen bor i udlandet, men har bevaret bopæl her i landet. I sådanne tilfælde afgøres det på grundlag af den med den fremmede stat indgåede dobbeltbeskatningsoverenskomst, i hvilken af staterne personen skal anses for hjemmehørende.

Det foreslås derfor, at der ikke skal betales indkomstskat af personer, der er fuldt skattepligtige her til landet, hvis de pågældende efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst anses for hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland. Disse skal derimod betale tillægsafgift efter § 48 A.

Efter den foreslåede § 48, stk. 2, omfatter indkomstsbeskatningen – ligesom tillægsbeskatningen – kun det beløb, hvoraf der ved ophævelse af en ordning i utide m.v. skal betales afgift med 35 pct. eller 40 pct. Udbetalinger, hvoraf der ikke skal betales afgift eller kun en afgift på 25 pct., omfattes således som hidtil ikke af efterbeskatningsreglerne.

Det beløb, hvoraf der skal beregnes afgift med 35 pct. eller 40 pct., skal efter forslaget medregnes ved indkomstopgørelsen for det indkomstår, hvori afgiftspligten er indtrådt. Det følger af personskattelovens regler, at beløbet er personlig indkomst, og det skal derfor medregnes ved opgørelsen af den afgiftspligtiges skattepligtige almindelige indkomst og personlige indkomst.

Efter den foreslåede § 48, stk. 3, kan afgiftsbeløb kun tilbagebetales ved, at afgiften modregnes i årets slutskat for den afgiftspligtige og en eventuel ægtefælle.

Betingelserne for modregning i en ægtefælles slutskat er, at ægtefællerne er samlevende ved udgangen af det år, hvori ordningen hæves i utide.

Overstiger afgiften årets slutskatter m.v., kan det overskydende beløb føres frem til modregning i de nærmest efterfølgende 5 års slutskat for den afgiftspligtige selv og en eventuel ægtefælle. Er eventuelle overskydende afgiftsbeløb ikke anvendt til modregning inden for de 5 år, er modregningsretten gået endeligt tabt.

Efter den foreslåede § 48, stk. 4, skal vedkommende forsikringselskab, pengeinstitut m.v., når en pensionsordning overdrages, belånes eller ophæves i utide, dels tilbageholde afgiften efter de gældende regler i § 38, dels tilbageholde en forelø-

big skat til sikring af indkomstskattekravet. Der skal derfor efter forslaget (inkl. afgiften) tilbageholdes i alt 70 pct. af beløb, hvoraf der skal svares afgift med 40 pct. eller 35 pct. De tilbageholdte 70 pct. indbetales til Statsskattedirektoratet inden 3 måneder efter, at forsikringselskabet m.v. har fået kendskab til afgiftspligten. Et eventuelt for meget indbetalt beløb ud over afgiftsbeløbet vil med årsopgørelsen blive tilbagebetalt som overskydende skat med procentgodtgørelse.

Den foreslåede bemyndigelse påtænkes bl.a. anvendt til at pålægge forsikringselskabet m.v. pligt til at indberette indeholdte beløb.

Efter den foreslåede § 48, stk. 5, skal forsikringselskabet m.v. betale renter af for sent indbetalte beløb efter stk. 4 efter samme regler, som gælder for for sent indbetalt afgift. Forsikringselskabet m.v. skal endvidere hæfte for betaling af tilbageholdte beløb efter stk. 4 efter de regler, der gælder om tilbageholdelse af afgift.

Til nr. 10

Den foreslåede § 48 A indeholder reglerne for den tillægsafgift, der efter forslaget skal betales af begrænset skattepligtige og ikke skattepligtige, der ophæver en dansk pensionsordning i utide m.v.

Den særlige tillægsafgift skal endvidere betales af fuldt skattepligtige, der efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst anses for hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland. Det er en følge af, at disse personer ikke skal betale indkomstskat efter § 48.

Efter den foreslåede § 48 A, stk. 2, omfatter tillægsafgiften kun det beløb, hvoraf der ved ophævelse i utide m.v. skal betales afgift med 35 pct. eller 40 pct. Det svarer til det beløb, hvoraf der efter den foreslåede § 48, stk. 2, skal betales indkomstskat.

Det foreslås, at tillægsafgiften skal udgøre 25 pct. af beløb, hvoraf der svares afgift med 35 pct., og 20 pct. af beløb, hvoraf der svares afgift med 40 pct. Det medfører et samlet afgiftskrav på 60 pct.

Efter den foreslåede § 48 A, stk. 3, skal tillægsafgiften fordeles mellem stat og kommune efter samme regler, som gælder for den almindelige afgift.

De foreslåede regler i § 48 A, stk. 4 og 5, svarer til de foreslåede regler i § 48, stk. 4 og 5, bortset fra, at det tilbageholdte beløb efter stk. 4 ikke er foreløbig skat, men foreløbig tillægsafgift.

Når der er foreslået ens regler, selv om det samlede afgiftskrav efter § 48 A kun kan udgøre 60 pct., skyldes det, at forsikringselskabet eller pen-

geinstituttet m.v., der skal foretage tilbageholdelse, ikke kan afgøre, om der skal betales indkomstskat efter § 48 eller tillægsafgift efter § 48 A.

Efter den foreslåede § 48 A, stk. 6, skal den tillægsafgiftspligtige inden den 1. oktober i året efter afgiftspligtens indtræden have underretning om beregningen af tillægsafgiften. For meget tilbageholdt foreløbig tillægsafgift skal samtidig tilbagebetales med tillæg af en skattefri godtgørelse på 6 pct. Beregningen af tillægsafgiften kan efter den foreslåede § 48 A, stk. 7, påklages efter reglerne i § 39.

Til nr. 11-12

Der er tale om konsekvensændringer.

Til § 2

Ændringerne er en konsekvens af de i § 1, nr. 9, foreslåede ændringer af pensionsbeskatningslovens § 48, stk. 3 og 4, hvorefter der skal ske modregning af betalt afgift og indeholdt foreløbig skat i den skattepligtiges slutskat.

Ved udformningen af den foreslåede bestemmelse er der taget højde for, at der i § 1, nr. 14 og 15, i det forslag, der er fremsat den 18. februar 1987 til ændring af forskellige skattelove (Skattepligt) (L 207), er medtaget en ændring af kildeskattelovens § 60, stk. 1 og 2.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Reglerne i § 1, nr. 1, 11 og 12, om adgang til at henføre rateopsparing og opsparing i pensionsøjemed til beskattning efter § 50 skal efter forslaget have virkning for sådanne ordninger, der på ikrafttrædelsesdagen eller senere vælges henført til § 50.

De i § 1, nr. 3, foreslåede regler om efterbeskatning af ekstraordinært store arbejdsgiverindbetalinger til pensionsordninger oprettet som led i ansættelsesforhold, skal efter forslaget have virkning, når skattepligten ophører på datoen for lovforslagets fremsættelse eller senere.

De i § 1, nr. 5, 7, 8 og 9, foreslåede regler om indkomstskat for fuldt skattepligtige personer, der ophæver en pensionsordning i utide m.v., skal efter forslaget have virkning fra den 1. januar 1987. Det er det samme tidspunkt, som blev foreslået for de tilsvarende regler i L 129. Dette lovforslag blev fremsat den 10. december 1986.

Reglerne i § 48, stk. 4 og 5, om indeholdelsespligt m.v., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 9, skal dog først have virkning for ordninger, der ophæves i utide m.v. på ikrafttrædelsesdagen eller senere.

Reglerne i § 2 om ændring af kildeskatteloven, der er en konsekvens af de foreslåede regler i § 1, nr. 9, skal efter forslaget have virkning fra den 1. januar 1987.

De i § 1, nr. 6 og 10, foreslåede regler om tillægsafgift for ikke fuldt skattepligtige personer skal efter forslaget have virkning for ordninger, der ophæves i utide m.v. på datoen for lovforslagets fremsættelse eller senere.

Reglerne i § 48 A, stk. 4 og 5, om indeholdelsespligt m.v., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10, skal dog først have virkning for ordninger, der ophæves i utide m.v. på ikrafttrædelsesdagen eller senere.

Det foreslås endelig, at § 1, stk. 1, nr. 2, i bekendtgørelse nr. 75 af 16. marts 1972 ophæves med virkning fra og med den 18. marts 1987. Det skyldes, at der efter denne bestemmelse er adgang til at fritage for tillægsskat, når tilbagekøbet af en forsikringsordning sker i forbindelse med, at forsikringens ejer opgiver sin bopæl her i landet for at tage varigt ophold i udlandet.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 436 af 25. juni 1986, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2 og 3, affattes således:

»Stk. 2. Hvis forsikringens ejer, kontohaveren eller medlemmet af pensionskassen ikke er fuldt skattepligtig her til landet, kan den pågældende efter skriftlig aftale med forsikringsselskabet, pengeinstituttet m.v. eller pensionskassen samt arbejdsgiveren, såfremt denne bidrager til ordningen, vælge, at en ordning, der omfattes af § 2, nr. 4, eller §§ 5-13, henføres til beskatning efter § 50. Reglerne i § 50 gælder herefter for bidrag og præmier, der forfalder efter aftalens indgåelse, samt for beløb, der efter aftalens indgåelse indbetales på en rateopsparing eller opsparing i pensionsøjemed. Udbetalinger, der svarer til sådanne bidrag og præmier eller indbetalinger, er ligeledes omfattet af § 50.

Stk. 3. Hvis forsikringens ejer eller kontohaveren eller medlemmet af pensionskassen bliver fuldt skattepligtig her til landet, ophører valget efter stk. 2 at have virkning for præmier og bidrag, der forfalder, samt for beløb, der indbetales, efter den fulde skattepligts indtræden. Det samme gælder for udbetalinger, der svarer til sådanne præmier og bidrag eller indbetalinger.«

§ 1. For pensionsordninger m.v., hvis indhold opfylder betingelserne i kapitel 1, gælder reglerne i kapitel 2-5.

Stk. 2. Hvis forsikringens ejer eller medlemmet af pensionskassen ikke er fuldt skattepligtig her til landet, kan den pågældende efter skriftlig aftale med forsikringsselskabet henholdsvis pensionskassen samt arbejdsgiveren, såfremt denne bidrager til ordningen,

vælge, at en ordning, der omfattes af § 2, nr. 4, eller §§ 5-11, henføres til beskatning efter § 50. Reglerne i § 50 gælder herefter for bidrag og præmier, der forfalder efter aftalens indgåelse, samt for udbetalinger, der svarer til sådanne bidrag og præmier.

Stk. 3. Hvis forsikringens ejer eller medlemmet af pensionskassen bliver fuldt skattepligtig her til landet, ophører valget efter stk. 2 at have virkning for bidrag og præmier, der forfalder efter den fulde skattepligts indtræden, samt for udbetalinger, der svarer til sådanne bidrag og præmier.

2. I § 12, stk. 1, nr. 1, sidste pkt., indsættes efter »garantikapital«: », andelskassers beviser for indbetalt andelskapital«.

§ 12. En opsparing i pensionsøjemed skal opfylde følgende betingelser:

1. Opsparingen skal være påbegyndt før kontohaverens fyldt 60. år i en bank eller sparekasse, der virker her i landet, eller med ministeren for skatter og afgifters godkendelse i en anden institution her i landet. De opsparede midler skal indsættes på indlånskonto i det pågældende pengeinstitut m.v. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter bestemmelser om, at midlerne tillige kan anbringes i værdipapirer eller i andele udstedt af investeringsforeninger (investeringsbeviser). Ministeren for skatter og afgifter fastsætter endvidere bestemmelser om, at midler, der forvaltes af institutioner, som er godkendt efter 1. pkt., tillige kan anbringes i fast ejendom. I forbindelse hermed fastsættes det, at i alt 50 pct. af de opsparede midler skal kunne anbringes i aktier, konvertible obligationer, investeringsbeviser, sparekassernes beviser for garantikapital og, for godkendte institutioners vedkommende, fast ejendom.

3. Efter § 19 indsættes:

»§ 19 A. Hvis en persons skattepligt efter kildeskattelovens § 1 ophører som følge af fraflytning til udlandet, skal personens skattepligtige indkomst for det år, hvori skattepligten ophører, og de 4 forudgående indkomstår (5-årsperioden) forhøjes efter reglerne i §§ 19 B og 19 C. Indkomsten forhøjes, når en arbejdsgiver inden for denne periode har forhøjet tilsagnet eller indbetalingerne vedrørende en pensionsordning med løbende udbetalinger, en rateforsikring eller en rateopsparing i pensionsøjemed, der som led i et ansættelsesforhold er oprettet for den pågældende person. 1. og 2. pkt. gælder også, når en person efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst bliver hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland.

§ 19 B. Hvis det i en pensionsaftale som nævnt i § 19 A er bestemt, at arbejdsgiverens årlige indbetalinger skal udgøre en vis procentdel af lønnen, skal indkomsten forhøjes, hvis den procentdel, der ifølge pensionsaftalen skulle indbetales ved udgangen af året 5 år forud for det år, hvori skattepligten ophører, er forhøjet i 5-årsperioden. Indkomsten forhøjes for det eller de indkomstår, hvori procentdelen er forhøjet. Forhøjelsen udgør forskellen mellem de indbetalte pensionsbidrag og et beløb, der svarer til de bidrag, der skulle indbetales, hvis procentdelen ikke var forhøjet.

Stk. 2. Hvis det i pensionsaftalen er bestemt, at arbejdsgiverens årlige indbetalinger skal udgøre et bestemt beløb, skal indkomsten forhøjes med den del af indbetalingerne, der overstiger det beløb, der ifølge pensionsaftalen skulle indbetales ved udgangen af året 5 år forud for det år, hvori skattepligten ophører. Indkomsten forhøjes for det eller de indkomstår, hvori pensionsindbetalingerne er forhøjet.

Stk. 3. Ved anvendelsen af reglerne i stk. 1 og 2 ses der bort fra de forhøjelser af pensionsindbetalingerne, der er aftalt forud for 5-årsperioden eller følger af kollektive aftaler. Der ses tilsvarende bort fra forhøjelser, der følger af vedtægtsændringer eller ændringer i pensionsregulativer, når ændringen omfatter mere end 10 personer.

Stk. 4. Er en person i løbet af 5-årsperioden blevet optaget i en pensionsordning som nævnt i stk. 1 eller 2, forhøjes indkomsten fra og med det indkomstår, hvori optagelsen er sket, med et beløb, der svarer til de årlige pensionsindbetalinger.

Stk. 5. Indkomsten forhøjes alene efter reglerne i stk. 1-4, i det omfang pensionsindbetalingerne overstiger 20 pct. af den samlede lønindtægt fra den pågældende arbejdsgiver. Til lønindtægten medregnes provision, tantieme eller lignende samt den skattepligtige værdi af naturalydelse m.v. Endvidere medregnes arbejdsgiverens pensionsindbetalinger.

Stk. 6. Beløb, der efter stk. 2-5 skal medregnes til den skattepligtige indkomst, forhøjes med et tillæg på 6 pct. for hvert år fra udløbet af det indkomstår, hvori beløbet skal medregnes, og indtil udløbet af det år, hvori skattepligten ophører.

§ 19 C. Hvis det i en pensionsaftale som nævnt i § 19 A er bestemt, at en arbejdstagers årlige pensionsydelse skal udgøre et bestemt beløb eller en bestemt procentdel af slutlønnen, skal indkomsten forhøjes, såfremt det faste beløb eller procentdelen af slutlønnen, der var fastsat i pensionsaftalen ved udgangen af året 5 år forud for det år, hvori skattepligten ophører, er forhøjet i 5-årsperioden. Indkomsten forhøjes for det indkomstår, hvori det faste beløb eller procentdelen er forhøjet, med et beløb, der svarer til den kapitaliserede værdi af forhøjelsen af pensions-tilsagnet. Den kapitaliserede værdi opgøres ved udgangen af det pågældende indkomstår og beregnes ud fra grundlagsrenten i den pensionskasse eller det forsikringsselskab, hvor ordningen er oprettet.

Stk. 2. Ved anvendelsen af reglerne i stk. 1 ses der bort fra forhøjelser af pensionstilsagnet, der er aftalt forud for 5-årsperioden eller følger af kollektive aftaler. Der ses tilsvarende bort fra forhøjelser, der følger af vedtægtsændringer eller ændringer i pensionsregulativer, når ændringen omfatter mere end 10 personer.

Stk. 3. Er en person i løbet af 5-årsperioden blevet optaget i en pensionsordning som nævnt i stk. 1, forhøjes indkomsten for det år, hvori optagelsen er sket, med et beløb, der svarer til den kapitaliserede værdi af pensionstilsagnet.

Bilag til f.t.l. vedr. beskatningen af pensionsordninger m.m.

Stk. 4. Indkomsten forhøjes alene efter reglerne i stk. 1-3, i det omfang pensionstilsgagnet i procent af slutlønnen overstiger 2 pct. gange det antal år, en person har været omfattet af pensionsaftalen.

Stk. 5. § 19 B, stk. 6, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte regler om, at pensionskasser og forsikringsselskaber m.v. skal medvirke ved opgørelsen af de beløb, der er nævnt i stk. 1 og 3.

§ 19 D. Hvis en person på noget tidspunkt inden for de seneste 5 år forud for skattepligtsophøret, jfr. §§ 19 A-19 C, har været hovedaktionær i et selskab, gælder reglerne i 3. og 4. pkt. for pensionsindbetalinger m.v. foretaget af dette selskab. Som hovedaktionær anses i denne forbindelse en person, der alene eller sammen med de i aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 3, nævnte personer eller selskaber m.v. ejer mindst 25 pct. af aktierne eller mere end 50 pct. af stemmевærdien i selskabet. Reglerne i §§ 19 A-19 C finder anvendelse for det år, hvori skattepligten ophører, og de 9 forudgående indkomstår (10-årsperioden). Udgangen af året 10 år forud for året, hvori skattepligten ophører, træder i stedet for udgangen af året 5 år forud for det år, hvori skattepligten ophører.

Stk. 2. For personer, der på tidspunktet for skattepligtsophøret ejer anpart i et anpartsselskab, finder stk. 1 tilsvarende anvendelse.

§ 19 E. Amtsskatteinspektoratet, i Københavns og Frederiksberg kommuner dog skattedirektoratet, kan helt eller delvis fritage for indkomstskattepligten efter §§ 19 A-19 D, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 2. Afgørelser efter stk. 1 kan påklages til Statsskattedirektoratet. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den skattepligtige. Statsskattedirektoratet kan dog se bort fra overskridelse af fristen, når omstændighederne taler derfor.

Stk. 3. Afgørelser efter stk. 2 kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

4. § 21 A, stk. 2 og 3, ophæves og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Indbetalinger, der i et indkomstår overstiger beløbsgrænsen i § 16, stk. 1, kan tilbagebetales eller udbetales, når særlige omstændigheder taler derfor. Tilbagebetaling eller udbetaling kan betinges af, at det tilbagebetalte beløb medtages ved opgørelsen af den skattepligtige formue fra og med det indkomstår, som tilbagebetalingen vedrører.

Stk. 3. Tilbagebetaling efter stk. 2 sker på begæring af ejeren af ordningen. Ansøgning om tilbagebetaling indgives til skatteforvaltningen i den kommune, hvor ejeren har bopæl. Kommunens afgørelse kan påklages til vedkommende amtsskatteinspektorat, hvis afgørelser kan indbringes for Statsskattedirektoratet. I Københavns og Frederiksberg kommuner kan kommunens afgørelse påklages til Statsskattedirektoratet.

Stk. 4. Afgørelser efter stk. 3 kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Stk. 5. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter nærmere regler om tilbagebetaling og udbetaling efter stk. 1-3.«.

§ 21 A. Er der i et indkomstår af ejeren foretaget indbetaling til kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed inden for den i § 16, stk. 1, nævnte beløbsgrænse, og indbetalingen overstiger ejerens personlige indkomst for det pågældende indkomstår, jf. § 18, stk. 2, 3. pkt., betragtes det ikke som en afgiftspligtig udbetaling, hvis det overskydende beløb tilbagebetales. Det samme gælder, hvis indbetalinger, som skal medregnes ved en arbejdstagers indkomstopgørelse efter § 21, 2. pkt., med arbejdsgiverens samtykke udbetales til arbejdstageren. Er der foretaget indbetaling til flere ordninger, kan der fra den enkelte ordning dog højst tilbagebetales eller udbetales et beløb svarende til indbetalingen i det pågældende indkomstår til ordningen.

Stk. 2. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter nærmere regler om tilbagebetaling og udbetaling efter stk. 1.

Stk. 3. Ministeren for skatter og afgifter kan tillade, at indbetalinger, der i et indkomstår overstiger beløbsgrænsen i § 16, stk. 1, tilbagebetales eller udbetales, når særlige omstændigheder taler derfor. Ministeren kan fastsætte særlige vilkår for tilbagebetalingen eller udbetalingen.

5. I § 28, § 29, stk. 1, og § 30, stk. 1, ændres »tillægsskat efter reglerne i § 48« til: »indkomstskat efter reglerne i § 48 eller tillægssafgift efter reglerne i § 48 A«.

§ 28. Ved udbetaling fra en kapitalforsikring i pensionsejemed og fra en opsparing i pensionsejemed i tilfælde, der ikke omfattes af §§ 25-27, svares en afgift på 40 pct. af det udbetalte beløb samt tillægsskat efter reglerne i § 48.

§ 29. Ved udbetalinger, der ikke omfattes af § 20, fra en pensionsordning med løbende udbetalinger, fra en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsejemed eller fra en indeksordning svares en afgift på 40 pct. af det udbetalte beløb. Af forsikring, der er omfattet af §§ 2, 5 eller 7, og af rateforsikring eller rateopsparing i pensionsejemed svares endvidere tillægsskat efter reglerne i § 48.

§ 30. Ved overdragelse eller anden overførsel til eje eller pant samt ved andre dispositioner m.v., der medfører, at ordningen ikke længere opfylder betingelserne i kapitel 1, svares en afgift på 40 pct. af det beløb, som på tidspunktet for dispositionen m.v. kunne være udbetalt ved ordningens ophævelse, eventuelt af kapitalværdien af fripolice eller lignende. Samme afgift svares ved ændring af udbetalingsvilkårene for en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsejemed efter det aftalte tidspunkt for første udbetaling. Af forsikring, der er omfattet af §§ 2, 5 eller 7, af rateforsikring og rateopsparing i pensionsejemed og af kapitalforsikring og opsparing i pensionsejemed svares endvidere tillægsskat efter reglerne i § 48.

6. I § 32, stk. 1, indsættes efter »afgift«: »og eventuel tillægsafgift efter § 48 A«.

§ 32. Der svares afgift, selv om ejeren af ordningen ikke har været skattepligtig her i landet i den periode, hvor indbetalingerne til ordningen har fundet sted.

7. I § 40 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Skal der ud over afgiften betales indkomstskat efter § 48, gælder stk. 1 og 2 ikke. I disse tilfælde tilfalder afgiften staten, amtskommunen og kommunen efter de regler, der gælder for indkomstskatter og kirkelige afgifter.«.

§ 40. Af afgiften tilfalder en tredjedel den kommune, der efter lov om kommunal indkomstskat var den afgiftspligtiges skatte-

kommune for det kalenderår, hvori afgiftspligten indtrådte. Hvis den afgiftspligtige er et dødsbo, tilfalder nævnte tredjedel den kommune, der var afdødes skattekommune for det kalenderår, hvori dødsfaldet er indtruffet. Er efter foranstående bestemmelser ingen kommune berettiget til andelen i afgiften, tilfalder afgiften fuldt ud statskassen.

Stk. 2. Ved tilbagebetaling eller nedsættelse af afgiften eller ved delvis uerholdelighed fordeles reduktionen forholdsmæssigt mellem statskassen og kommunen.

8. I overskriften til kapitel 5 ændres »Tillægsskat« til: »Ophævelse i utide m.v.«.

9. § 48 affattes således:

»§ 48. Personer, der skal betale afgift efter §§ 28 eller 30 af en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsejemed, samt personer, der skal betale afgift af en forsikring, der er omfattet af §§ 2, 5 eller 7, eller af en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsejemed, skal, hvis de pågældende er fuldt skattepligtige her til landet på tidspunktet for afgiftspligtens indtræden, ud over afgiften betale indkomstskat efter stk. 2. Der betales dog ikke indkomstskat, når afgiftspligt indtræder efter § 29, stk. 2, eller efter at den tidligere ejer af forsikringen eller kontoen er afgået ved døden. Fuldt skattepligtige personer, som efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst er hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland, betaler heller ikke indkomstskat. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte regler om fritagelse for indkomstskat ved tilbagekøb i særlige tilfælde af en forsikring, der er omfattet af §§ 2, 5 eller 7.

Stk. 2. Det beløb, hvoraf der efter §§ 28-31, jf. §§ 33 A og 34, beregnes afgift med 40 pct. eller 35 pct., medregnes i den afgiftspligtiges skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori afgiftspligten er indtrådt.

Stk. 3. Den afgift, der er nævnt i stk. 2, fradrages i den afgiftspligtiges sluskat med tillæg af eventuel overført restskat m.v. for det i stk. 2 nævnte indkomstår. Afgiftsbeløb, der ikke kan rummes i den afgiftspligtiges sluskat som nævnt i 1. pkt., fradrages i sluskat m.v. for den afgiftspligtiges ægtefælle, forudsat at ægtefællerne er samlevende ved udgangen af indkomståret. Afgiftsbeløb, der ikke kan rummes i årets sluskat m.v., frem-

føres til fradrag i den beregnede slutskat m.v. i de nærmest efterfølgende 5 indkomstår, idet reglen i 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Til sikring af skattekravet efter stk. 2 og 3 skal vedkommende forsikringselskab, pengeinstitut m.v., ud over afgift efter § 38, stk. 1, tilbageholde en foreløbig skat, således at der i alt tilbageholdes 70 pct. af beløb, hvoraf der skal beregnes afgift med 40 pct. eller 35 pct. Den foreløbige skat skal indbetales til Statsskattedirektoratet inden den i § 38, stk. 1, nævnte tidsfrist sammen med afgiftsbeløbet. Den indkomstskattepligtige skal underrettes om indbetalingen. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte nærmere regler om administrationen af denne bestemmelse.

Stk. 5. Bestemmelserne i § 38, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse på det forsikringselskab m.v., der skal tilbageholde og indbetale foreløbig skat i medfør af stk. 4.

Tillægsskat

§ 48. Personer, der skal betale afgift efter §§ 28 eller 30 af en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed, samt personer, der skal betale afgift af en forsikring, der er omfattet af §§ 2, 5 eller 7, eller af en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed, skal, hvis de pågældende er fuldt skattepligtige her i landet på tidspunktet for afgiftspligtens indtræden, ud over afgiften betale tillægsskat efter stk. 2-5. Der betales dog ikke tillægsskat, når afgiftspligt indtræder efter § 29, stk. 2, eller efter, at den tidligere ejer af forsikringen eller kontoen er afgået ved døden. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte regler om fritagelse for tillægsskat ved tilbagekøb i særlige tilfælde af en forsikring, der er omfattet af §§ 2, 5 eller 7.

Stk. 2. Med henblik på beregningen af tillægsskatten forhøjes den afgiftspligtiges skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvor afgiftspligten er indtrådt, med det beløb, hvoraf der efter §§ 28-31, jf. §§ 33 A og 34, beregnes afgift med 40 pct. eller 35 pct. Er den afgiftspligtige ikke skatteansat, anses denne for at have en skattepligtig indkomst på 0 kr. Ved beregningen af tillægsskat for en afgiftspligtig, der er samlevende med en ægtefælle, foretages personfradrag kun i det omfang, det ikke er overført til den anden ægtefælle ved den almindelige skatteberegning. Hvis den pågældende kun er fuldt skattepligtig her i landet en del af året, omregnes den skattepligtige indkomst til et helt års indkomst forinden forhøjelsen. Den til ind-

komstforhøjelsen svarende samlede forhøjelse af indkomstkatterne til staten, amtskommunen og kommunen nedsættes med 40 pct.-afgiften eller 35 pct.-afgiften, og det her efter resterende beløb udgør tillægsskatten.

Stk. 3. Tillægsskatten forfalder til betaling i 3 rater den 1. i hver af månederne september, oktober og november i året efter det år, hvor afgiftspligten er indtrådt, med sidste rettidige betalingsdag den 20. i forfaldsmåned. Falder sidste rettidige betalingsdag på en helligdag eller en lørdag, forlænges fristen til den følgende hverdag. Udgør tillægsskatten mindre end 100 kr., opkræves beløbet ikke. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter i øvrigt de nærmere regler for opkrævningen og indbetalingen i statskassen af tillægsskatten.

Stk. 4. Af tillægsskatten tilfalder $\frac{1}{3}$ der, kommune, som er berettiget til andel i afgiften, jf. § 40. Kommunens andel afregnes af staten samtidig med afregningen efter kildekatteovens § 64, stk. 3 og 4, af kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter. Ved eventuel nedsættelse af tillægsskatten eller ved delvis uerholdelighed fordeles reduktionen forholdsmæssigt på de statskassen og kommunen tilfaldende andele af tillægsskatten.

Stk. 5. I øvrigt finder reglerne for den almindelige indkomstskat til staten anvendelse, for så vidt de er forenelige med bestemmelserne i denne lov.

10. Efter § 48 indsættes:

»§ 48 A. Personer, der skal betale afgift efter §§ 28 eller 30 af en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed, samt personer, der skal betale afgift af en forsikring, der er omfattet af §§ 2, 5 eller 7, eller af en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed, skal, hvis de pågældende ikke er fuldt skattepligtige her til landet på tidspunktet for afgiftspligtens indtræden, ud over afgiften betale en tillægsafgift efter stk. 2. Tillægsafgift efter 1. pkt. betales også af fuldt skattepligtige personer, som efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst er hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland. Der betales dog ikke tillægsafgift, når afgiftspligt indtræder efter § 29, stk. 2, eller efter at den tidligere ejer af forsikringen eller kontoen er afgået ved døden.

Stk. 2. Tillægsafgiften udgør 20 pct. af det beløb, hvoraf der efter §§ 28-31, jf. §§ 33 A og 34, beregnes afgift med 40 pct., og 25 pct.

af det beløb, hvoraf der efter de samme bestemmelser beregnes afgift med 35 pct.

Stk. 3. Af tillægsafgiften tilfalder $\frac{1}{3}$ den kommune, som er berettiget til andel i afgiften, jf. § 40, stk. 1 og 2.

Stk. 4. Til sikring af tillægsafgiften efter stk. 2 skal vedkommende forsikringsselskab, pengeinstitut m.v., ud over afgift efter § 38, stk. 1, tilbageholde en foreløbig afgift, således at der i alt tilbageholdes 70 pct. af beløb, hvoraf der skal beregnes afgift med 40 pct. eller 35 pct. Den foreløbige afgift skal indbetales til Statsskattedirektoratet inden den i § 38, stk. 1, nævnte tidsfrist sammen med afgiftsbeløbet. Den tillægsafgiftspligtige skal underrettes om indbetalingen. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte nærmere regler om administrationen af denne bestemmelse.

Stk. 5. Bestemmelserne i § 38, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse på det forsikringsselskab m.v., der skal tilbageholde og indbetale foreløbig afgift i medfør af stk. 4.

Stk. 6. Den tillægsafgiftspligtige skal inden den 1. oktober i året efter afgiftspligtens indtræden have meddelelse om beregningen af tillægsafgiften. Beløb, der er tilbageholdt efter stk. 4, og som overstiger tillægsafgiften, skal inden den i 1. pkt. nævnte tidsfrist tilbagebetales den tillægsafgiftspligtige. Ved tilbagebetalingen ydes der den tillægsafgiftspligtige en godtgørelse på 6 pct. Godtgørelsen er ikke indkomstskattepligtig. Eventuelt for lidt erlagt tillægsafgift kan inddrives hos den tillægsafgiftspligtige efter lovgivningens almindelige regler om inddrivelse af skyldige skatter.

Stk. 7. Bestemmelserne i § 39 finder tilsvarende anvendelse ved klage over beregningen af tillægsafgiften. Ved klage til ligningskommissionen regnes 4 ugersfristen fra den dag, den tillægsafgiftspligtige har fået meddelelse om beregningen af tillægsafgiften.«

11. I § 50, *stk. 1, nr. 4*, udgår: »og«, og efter *nr. 4* indsættes som nyt nummer:

»5. rateopsparing eller opsparing i pensionsøjemed, der omfattes af kapitel 1, men som efter § 1, stk. 2, er valgt beskattet efter § 50, og«.

Nr. 5 bliver herefter nr. 6.

§ 50. Reglerne i stk. 2-8 gælder for:

1. livsforsikring, der ikke omfattes af kapitel 1,
2. pensionskasseordning, der ikke omfattes af kapitel 1, men som opfylder betingelserne i § 3,
3. livsforsikring og pensionskasseordning, der omfattes af §§ 2 eller 5-7, men som efter § 1, stk. 2, er valgt beskattet efter § 50,
4. anden livsforsikring, der omfattes af kapitel 1, men som efter § 1, stk. 2, er valgt beskattet efter § 50, og
5. syge- og ulykkesforsikring, der ejes af den forsikrede.

12. § 50, *stk. 5*, affattes således:

»*Stk. 5.* Andre udbetalinger end nævnt i stk. 4, såsom udbetaling af kapitalforsikring eller opsparing ved ordningens udløb, udbetaling af tilbagekøbsværdi ved ophævelse af rente- eller kapitalforsikring, udbetaling ved ophævelse af en opsparing og udbetaling af bonus, medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. dog § 53 og § 56, stk. 2.«

§ 50. ---

Stk. 5. Andre udbetalinger end de i stk. 4 nævnte, såsom udbetaling af kapitalforsikring ved forsikringens udløb, udbetaling af tilbagekøbsværdi ved ophævelse af rente- eller kapitalforsikring og udbetaling af bonus, medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. dog § 53 og § 56, stk. 2.

§ 2

I lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (Kildeskat), jf. lovbekendtgørelse nr. 676 af 1. oktober 1986, som ændret ved lov nr. 697 af 17. oktober 1986, foretages følgende ændringer:

1. I § 60, *stk. 1*, indsættes som *litra h*) og *i*): »h) Beløb som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 48, stk. 3.
i) Foreløbige skattebeløb som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 48, stk. 4.«
2. I § 60, *stk. 2*, ændres »stk. 1, *litra c*), d), e) og f) til: »stk. 1, *litra c*)-i)«.

§ 60. I den slutskat, der for et år udskri-

ves for den skattepligtige, med tillæg af eventuel overført restskat m.v. efter § 61, stk. 3, og efter fradrag af eventuel skattegodtgørelse som nævnt i § 67 A, stk. 1, modregnes nedennævnte beløb vedrørende samme år:

- a) Foreløbige skattebeløb, som er indeholdt i A-indkomst, der skal medregnes ved den skattepligtiges ansættelse til slutskat.
- b) Foreløbige skattebeløb, som har skullet indbetales efter § 68.
- c) Foreløbige skattebeløb, som har skullet betales i henhold til skattebillet.
- d) De i § 67, stk. 1, 1. pkt., nævnte beløb.
- e) Beløb, som den skattepligtige har indbetalt i henhold til § 59.

- f) Beløb efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 3, 2.-4. pkt., og § 13, stk. 1, 3.-4. pkt.

Stk. 2. For personer, der anvender et andet indkomstår end kalenderåret, modregnes de i stk. 1, litra c), d), e) og f) nævnte beløb samt .

- a) foreløbige skattebeløb, som i løbet af det kalenderår, som indkomståret træder i stedet for, er indeholdt i A-indkomst,
- b) foreløbige skattebeløb, som i løbet af det kalenderår, som indkomståret træder i stedet for, har skullet indbetales efter § 68.
